

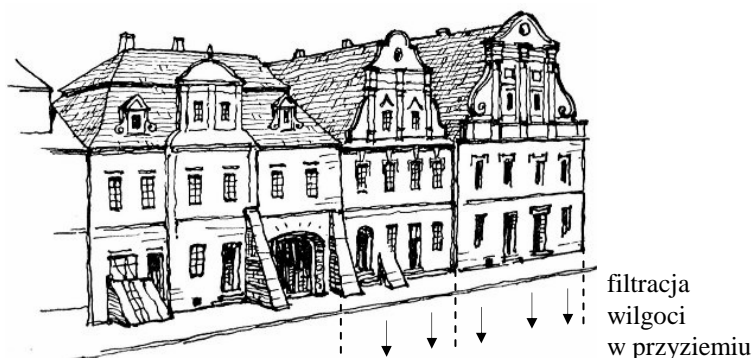
Rozdział IX

PROCES WYMYWANIA SKŁADNIKÓW Z WYPRAW ZABYTKÓW

Wymywanie składników zapraw, wypraw i sztukaterii z zewnętrznych elementów budowli zabytkowych jest podstawowym mechanizmem destrukcji powierzchniowych wypraw zabytków. Występuje on szczególnie często w starych zaprawach i tynkach przyziemia i jest on istotnym szczególnie na styku budowli z nasyconym gruntem. Najprostszym z fizycznych mechanizmów tego procesu destrukcji jest rozpuszczanie składników szkieletu w otoczeniu kapilar bez udziału reakcji chemicznych.

Podobnie przepływające w sieci kapilar roztwory cieczy powierzchniowo czynnych stosowane do oczyszczania powierzchni zabytkowych fasad prowadzą do podobnych zagadnień fizycznych. W tym drugim przypadku roztwór powinien rozpuścić powierzchniowe zanieczyszczenie bez zniszczenia patyny pokrywającej powierzchnie zabytku.

Wyszczególnione przypadki prowadzą do podobnych zagadnień brzegowych. Będziemy je więc wspólnie opisywać równaniami przepływów cieczy w sieci kapilar.



Rys. 1. Kluczbork - kamieniczki rynkowe tzw. 12 Apostołów

Proces transportu wilgoci w murze posiada na ogół charakter dyfuzyjny. Jednak długotrwały proces wypłukiwania składników, szczególnie w spoinach muru prowadzi krańcowo do przepływu zbliżonego do filtracji. Taki przepływ świadczy o daleko posuniętej destrukcji, którą postrzegamy zewnętrznie jako wykwyty na których wypływają roztwory soli wypłukiwanej z zapraw. Natomiast przepływy wilgoci w gruncie okalającym zabytek mają typowo

filtracyjny charakter. Stąd też przepływy w otoczeniu zniszczonych murów przyziemia zabytku mają mieszany dyfuzyjno-filtracyjny charakter.

1. Wstęp

Analizowane będą dyfuzyjno-konwekcyjne przepływy cieczy i gazów w ośrodku porowatym modelującym wyprawę zabytku z możliwością analitycznego ujęcia procesu wymywania składników ze szkieletu. Problem ujmuje się równaniami teorii ośrodka wieloskładnikowego, w którym poszczególne składniki oddziałują między sobą fizycznie. Przyjmuje się, że w strukturze szkieletu znajdują się składniki, które w trakcie zetknięcia z przepływającą cieczą mogą ulec wymyciu. Procesy tego typu występują często w elementach zabytków i jego podłożu (por. rys. 1 i 2), a także w ekologii. W pierwszym przypadku wymywanie składników z wyprawy jest typowym procesem destrukcji. Natomiast niepożądane rozpuszczanie składników toksycznych ze zdeponowanych na składowiskach odpadów przemysłowych i ich migracja w gruncie jest jednym z podstawowych zagrożeń ekologicznych z którymi się współcześnie spotykamy.

W naszym ujęciu problemu oba te zasadniczo różne zjawiska posiadają wspólny model, który zostanie w pracy zaprezentowany. Uzyskane w efekcie tych rozważań rozkłady stężeń wymywanego medium mogą być podstawą do prognozowania charakteru rozprzestrzeniania się stężeń składnika wypłukiwanego, a w dalszej kolejności do oceny zniszczenia czy stopnia zagrożenia ekologicznego. Właśnie możliwość szacowania stopnia zagrożeń destrukcyjnych muru jest jednym z istotnych oraz praktycznych rezultatów pracy. Wymaga ono jednak wykonania dodatkowych badań pozwalających na określenie stałych występujących w zadaniu, takich jak współczynniki dyfuzji i filtracji, które występują w tych procesach.

2. Model procesu

Porowaty materiał muru i gruntu będziemy opisywać równaniami mechaniki ośrodka wieloskładnikowego. Wyróżniać będziemy w nim następujące składniki:

- inertny wobec procesu szkielet o gęstości ρ^0 ,
- składnik wypłukiwany ze szkieletu o gęstości ρ^1 ,
- ciecz przepływająca w sieci kapilar o gęstości ρ^2 ,

- roztwór cieczy i wypłukiwanego składnika o gęstości ρ^3 .

Będziemy dalej zakładali upraszczająco, że pierwsze dwa składniki mają identyczną prędkość, $\mathbf{v}^0 = \mathbf{v}^1 \approx 0$, zaś pozostałe posiadają różne prędkości komponentalne $\mathbf{v}^2 \neq \mathbf{v}^3$.

Układ równań parcjalnych bilansów masy posiada następującą formę:

- szkielet

$$\frac{\partial \rho^0}{\partial t} = 0 \quad (1)$$

- składnik wypłukiwany

$$\frac{\partial \rho^1}{\partial t} = \rho R^1$$

- ciecz wypłukująca

$$\frac{\partial \rho^2}{\partial t} + \operatorname{div}(\rho^2 \mathbf{v}^2) = \rho R^2 \quad \xrightarrow{c^2 = \rho^2 / \rho} \quad \rho \frac{dc^2}{dt} + \operatorname{div} \mathbf{j}^2 = \rho R^2$$

- roztwór

$$\frac{\partial \rho^3}{\partial t} + \operatorname{div}(\rho^3 \mathbf{v}^3) = \rho R^1 \quad \xrightarrow{c^3 = \rho^3 / \rho} \quad \rho \frac{dc^3}{dt} + \operatorname{div} \mathbf{j}^3 = \rho R^3$$

Po zsumowaniu parcjalnych bilansów otrzymamy

$$\frac{\partial \rho}{\partial t} + \operatorname{div}(\rho \mathbf{w}) = 0 \quad (2)$$

gdzie

$$\rho = \rho^0 + \rho^1 + \rho^2 + \rho^3, \quad \rho \mathbf{w} = \rho^2 \mathbf{v}^2 + \rho^3 \mathbf{v}^3, \quad \mathbf{j}^2 = \rho^2 \mathbf{u}^2, \quad (3)$$

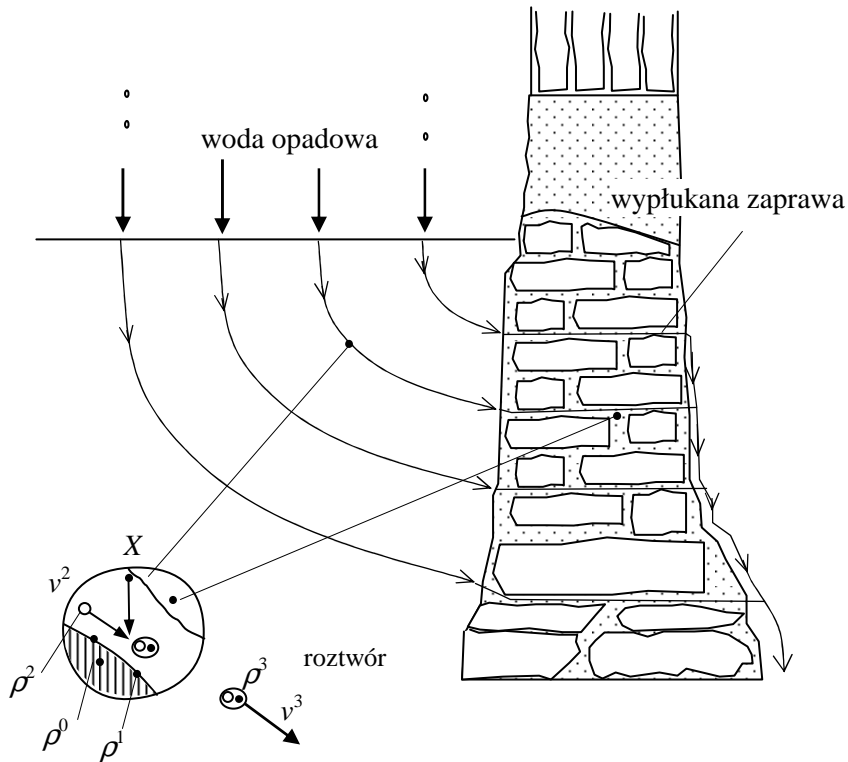
$$\mathbf{j}^3 = \rho^3 \mathbf{u}^3, \quad \mathbf{v}^\alpha = \mathbf{w} + \mathbf{u}^\alpha, \quad \rho R^1 + \rho R^2 + \rho R^3 = 0,$$

$$\rho R^3 = -(\rho R^1 + \rho R^2), \quad \rho R^3 > 0, \quad \alpha = 0, 1, 2, 3$$

W równaniach powyższych symbolami

$$\rho = \sum_{\alpha} \rho^{\alpha}, \mathbf{v}^{\alpha}, \mathbf{u}^{\alpha}, \mathbf{w}, \mathbf{j}^{\alpha} = \rho^{\alpha} \mathbf{u}^{\alpha}, \rho R^{\alpha} \quad \text{oznaczone kolejno gęstość}$$

ośrodka, prędkość komponentalną, dyfuzyjną i barycentryczną, strumień oraz źródło masy składnika.



Rys. 2. Filtracja wilgoci przez grunt i mury przyziemia

Po zsumowaniu parcyjnych bilansów masy uzyskamy

$$\rho \left(\frac{dc^2}{dt} + \frac{dc^3}{dt} \right) + \frac{\partial \rho^1}{\partial t} = \text{div}(\mathbf{j}^2 + \mathbf{j}^3) \quad (4)$$

lub

$$\rho \left(\frac{\partial c^2}{\partial t} + \mathbf{v}^2 \text{grad } c^2 + \frac{\partial c^3}{\partial t} + \mathbf{v}^3 \text{grad } c^3 \right) + \frac{\partial \rho^1}{\partial t} = \text{div}(\mathbf{j}^2 + \mathbf{j}^3) \quad (4')$$

W dalszych rozważaniach należy sprecyzować równania fizyczne określające oba strumienie. W najprostszym przypadku strumienie te powinny zależeć od gradientów stężeń

$$\mathbf{j}^2 = \bar{D}^2 \text{grad } c^2, \quad \mathbf{j}^3 = \bar{D}^2 \text{grad } c^3 \quad (5)$$

Ponadto należy określić współzależność między stężeniami cieczy wypływającej c^2 a roztworu zawierającego ciecz oraz składnik wypłukiwany, tj. $c^2 = c^2(c^3)$ oraz $\rho^1 = \rho^1(c^3)$.

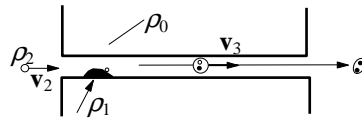
W wyniku znajomości podanych równań fizycznych możemy określić relacje

$$\dot{c}^2 = \frac{\partial c^2}{\partial c^3} \dot{c}^3 = k \dot{c}^3, \quad \mathbf{j}^2 = -D^2 \text{grad } c^2 = -D^2 \frac{\partial c^2}{\partial c^3} \text{grad } c^3 \quad (6)$$

$$\dot{c}^2 = \frac{\partial \rho^1}{\partial c^3} \dot{c}^3 = l \dot{c}^3 \quad \text{gdzie} \quad l = \frac{\partial \rho^1}{\partial c^3} \approx \text{const.} \quad (7)$$

a w dalszej kolejności równanie przepływu przyjmie postać

$$\rho(k\dot{c}^3 + \dot{c}^3 + (\mathbf{v}^2 k + \mathbf{v}^3) \text{grad } c^3) + l \dot{c}^3 = \text{div} [(-D^2 k - D^3) \text{grad } c^3] \quad (8)$$



Rys. 3. Schemat przepływu roztworu w kapilarze

Wprowadzając zmienne $m = \rho k + 1 + l$, $\mathbf{v} = \mathbf{v}^3 + k \mathbf{v}^2$ oraz uśredniony współczynnik dyfuzji $D = D^2 k + D^3$ otrzymamy ostatecznie równanie ujmujące dyfuzyjne i konwekcyjne przepływy masy

$$m \dot{c}^3 + v \text{grad } c^3 = \text{div}(D \text{grad } c^3) \quad (9)$$

Równanie to opisuje dyfuzyjno-konwekcyjny transport masy w wyprawie z dodatkowym uwzględnieniem wypłukiwania składnika ze szkieletu. Względna prostota tego równania wynika z przyjęcia znajomości relacji łączących stężenie roztworu ze stężeniami składnika wypłukiwanego oraz cieczy wypływającej.

3. Równania problemu wymywania

Równanie (9) wraz z zależnościami (6) i (7) opisują proces transportu i wypłukiwania we wnętrzu ośrodka. Warto przy tym zwrócić uwagę, że obszar migracji posiada zmienną granicę, co komplikuje rozważania.

W przypadku szczególnym rozważania można ograniczyć do przepływów cieczy i wypłukiwania w półprzestrzeni porowatej. Zadanie można wówczas sprowadzić do jednowymiarowego o zmiennej w czasie granicy $z = z(t)$. Równanie (9) opisywać będzie wtedy proces zachodzący w obszarze $0 < z < z(t)$, przy czym na górnej powierzchni $z = 0$ określony jest warunek brzegowy dla dyfuzyjnego i konwekcyjnego strumienia masy, zaś na dolnym, zmiennym brzegu $z = z_0(t)$ występuje jedynie dyfuzyjny strumień.

Problem brzegowy odnoszący się do jednowymiarowego wymywania składnika z ośrodka porowatego opisuje układ równań

$$m\dot{c} + \mathbf{v} \frac{\partial c}{\partial z} = D \frac{\partial^2 c}{\partial z^2} \quad 0 < z < z_0(t) \quad (10)$$

$$-D \frac{\partial c}{\partial z} + \mathbf{v}c = \mathbf{v}c_0 \quad \text{na } z = 0 \quad (11)$$

$$D \frac{\partial c}{\partial z} = \varphi(z) \frac{dz_0}{dt} \quad \text{na } z = z_0(t) \quad (12)$$

W zależnościach tych współczynnik dyfuzji D , prędkość filtracji \mathbf{v} , porowatość m i stężenie c_0 na górnym brzegu są stałe. Natomiast $z_0(t) = \mathbf{v}t/m$ – zasięg strefy wymywania, $c(t)$ – koncentracja i $\varphi(z)$ – początkowe stężenie składnika wypłukiwanego są zmienne.

Wprowadzimy teraz nowe zmienne $x = \frac{\mathbf{v}z}{D}$, $t' = \frac{\mathbf{v}^2 t}{mD}$

i $u(x, t') = [c(x, t) - c_0] \exp\left(\frac{t'}{4} - \frac{x}{2}\right)$ wówczas zadanie brzegowe (10)÷(12)

przekształca się następująco (por. [])

$$\frac{\partial u}{\partial t'} = \frac{\partial^2 u}{\partial x^2} \quad 0 < x < t' \quad (13)$$

$$\frac{\partial u}{\partial x} - \frac{1}{2}u = 0 \quad \text{na } x = 0 \quad (14)$$

$$\frac{\partial u}{\partial x} - \frac{1}{2}u = f(t) \exp\left[-\frac{t'}{4}\right] \quad \text{na } x - t' f(t) = \frac{1}{m} \varphi\left(\frac{dt'}{v}\right) \quad (15)$$

Zadanie brzegowe (13)-(15) ma formę analogiczną jak problemy przewodności cieplnej o zmiennej granicy.

4. Całka zadania brzegowego

Równanie transportu (13) posiada jednoparametrową rodzinę rozwiązań (por.[2])

$$w(x, t, \alpha) = [A_{(\alpha)} \sin \alpha x + B_{(\alpha)} \cos \alpha x] \exp(-\alpha^2 t) \quad (16)$$

która dla $B_{(\alpha)} = 2\alpha A_{(\alpha)}$ spełnia warunek brzegowy (14).

Rozwiązanie zadania przedstawimy w postaci

$$u(x, t) = \int_0^{\alpha} A_{(\alpha)} (\sin \alpha x + 2\alpha \cos \alpha x) \exp(-\alpha^2 t) d\alpha \quad (17)$$

Funkcję $A_{(\alpha)}$ wyznaczymy spełniając drugi warunek brzegowy.

W wyniku zastosowania transformacji całkowych Laplace'a i przekształceń algebraicznych całka zadania brzegowego ma postać

$$u(x, t) = \frac{1}{2\sqrt{\pi t}} \int_0^{\alpha} \psi_{(s)} \left\{ \left(\frac{s-x}{t} \right) + l \exp\left[\frac{(s-x)^2}{4t} \right] + \left(\frac{s+x}{t} - 1 \right) \exp\left[\frac{(s+x)^2}{4t} \right] \right\} ds \quad (18)$$

gdzie

$$\psi_{(s)} = \frac{1}{2} sh^{-1} \frac{s}{2} L_s^{-1} \left[\frac{1}{p} L(f) \right]$$

$$L_p(h) \equiv \int_0^{\alpha} e^{-ps} h_{(s)ds}, \quad L_s^{-1} H \equiv \frac{1}{2\pi i} \int_{d-i\alpha}^{d+i\alpha} e^{ps} H(p) dp \quad (19)$$

Podany wzór pozwala określać rozkład zastępczego stężenia $u(x,t)$ wymywanego składnika a na jego podstawie rozkład poszukiwanego stężenia $c - c_0 = u \exp\left(+\frac{x}{2} - \frac{t'}{4}\right)$. Wynik ten udało się podać w formie zamkniętej, przydatnej do badania rozwiązań, porównywania z wynikami numerycznymi itp. Pewne trudności mogą wystąpić przy wyznaczaniu funkcji $\psi(s)$. Wyznamy ją przykładowo, kiedy $f = \exp(-\beta^2 t)$, $\beta = const$. Będzie

$$\begin{aligned} L(f) &= (p^2 + \beta^2 t)^{-1} & p^{-1}L(f) &= [p(p^2 + \beta^2)]^{-1} \\ L^{-1}[p^{-1}L(f)] &= \frac{1 - \cos \beta s}{\beta^2} & \psi(s) &= \frac{1 - \cos \beta s}{2\beta^2 sh(s/2)} \end{aligned} \quad (20)$$

5. Wnioski

1. Zaprezentowano spójny model procesu wymywania składników z ciała porowatego, który odpowiada realnemu procesowi destrukcji ceramiki i kamienia używanego w budowlach zabytkowych.

2. Sformułowano zadanie brzegowe dotyczące procesu wymywania w półnieskończonej przestrzeni.

3. Podano w formie zamkniętej wyrażenie na stężenie migrującej w porach mieszaniny. Na podstawie tegoż rozwiązania można szacować stopień wypłukiwania składników z materiału kapilarno- porowatego, jakimi jest większość materiałów budowli zabytkowych.

Literatura

- [1] KUBIK J.: Thermodiffusion flows in a solid with a dominant constituent, IfM 44, Ruhr-Uni, Bochum 1985
- [2] PIENKOWSKI W. J.: K woprosy o matiematiczieskom modielirowanii prociessa rassolienia gruntow, PMTF, 5, 1975
- [3] KAPRANOW JU. J: O niekotorych tocznych rieszeniach w zadaczach rassolienia gruntow, Izv. AN SSSR, MRZT, 1, 1972